

ANUNCI

Aprovar el model d'Ordenança reguladora de contaminació odorífera, com a instrument d'assistència jurídica i tècnica als municipis de la demarcació de Barcelona (Exp. Núm. 2024/0004531).

Es fa públic per a general coneixement que la Presidència de la Diputació de Barcelona, en data 22 d'abril de 2024, ha aprovat el decret núm. 4908:

“FETS

1. La Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (Directiva de serveis), determinada a superar tots aquells obstacles legals i administratius que es poguessin considerar un topall, tant de la llibertat d'establiment dels prestadors com de la lliure circulació de serveis, va sembrar la llavor d'un nou paradigma que, amb el transcurs del temps, ha germinat en un marc normatiu, diametralment oposat a l'anterior, regit pel principi d'intervenció mínima en l'activitat econòmica i, en general, en la vida dels particulars.

D'altra banda, l'aprovació de la Directiva 2008/1/CE, del Parlament europeu i del Consell, de 15 de gener, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació, emmarcada en l'estratègia del Consell Europeu de Lisboa de l'any 2000 i amb l'objectiu de compaginar la reducció de càrregues administratives per a les persones que exerceixen activitats econòmiques amb les garanties en la prevenció i el control del medi ambient, va obligar a adequar els règims d'intervenció ambiental. Així, a Catalunya es va aprovar la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Dels diversos vectors ambientals tractats per la normativa (sorolls, vibracions, olors, abocaments, etc.), l'olor és el que ha tingut el desenvolupament normatiu més tardà. Les immissions d'imponderables han estat històricament regulades pel Dret civil, constret sempre a l'àmbit de les relacions de veïnatge. Posteriorment, dels diversos vectors que ha abordat la normativa ambiental (sorolls, vibracions, olors, abocaments, etc.), l'olor és el que ha tingut el desenvolupament normatiu més tardà. Fins al punt que aquesta tessitura d'orfanat legislativa va provocar la innovació jurisprudencial, impulsada pel Tribunal Europeu de Drets Humans, de tractar les molèsties més greus per olors com una vulneració del dret fonamental a la intimitat personal i familiar i a la inviolabilitat del domicili.

Precisament, Catalunya va ser la primera Comunitat Autònoma en abordar legislativament aquesta petjada que la fervent industrialització ha deixat en la nostra societat, la contaminació odorífera. Tot i que l'Avantprojecte de Llei que

endegà l'any 2009 la Generalitat ja havia estat precedit, en l'àmbit local, per la iniciativa de diversos municipis.

Així és, a partir de l'any 2007 diversos ajuntaments van afrontar el repte de regular la contaminació odorífera mitjançant ordenances locals, tot i la manca d'una norma amb rang legal que abordés aquesta problemàtica. Tessitura que, d'altra banda, ha perdurat fins al dia d'avui donat que l'Avantprojecte de Llei contra la contaminació odorífera de la Generalitat de Catalunya no va arribar mai a esdevenir Llei.

Cal advertir, també, que el Tribunal Suprem en la seva Sentència núm. 1194/2008, de 30 de gener, va reconèixer com des d'antic les ordenances municipals han constituït l'únic suport normatiu aplicable a la regulació de la contaminació atmosfèrica en les seves diferents manifestacions. Motiu pel qual l'Alt Tribunal sosté que cal que els ens locals compleixin la seva funció constitucional de protecció dels interessos dels seus veïns ocupant el lloc que no arribin a cobrir les altres administracions i fins que aquelles no ho facin, amb respecte a aquesta legislació sectorial ja existent a la qual complementen.

En aquest context normatiu i jurisprudencial, els municipis han seguit aprovant ordenances sense el paraigües d'una Llei que homogeneïtzi el tractament de la metodologia i el règim jurídic d'inspecció i control aplicables.

La legitimitat que ostenten els ens locals per poder fer-ho resideix tant a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol (articles 27 i 84.2.j), com al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 de abril (articles 25.2.b i 26.1.d), així com a la normativa sectorial vigent constituïda per la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric i la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats. En virtut de la legislació esmentada, les entitats locals estan dotats de cobertura jurídica per aprovar instruments normatius en aquest àmbit. En concret, l'article 22.1 d'aquesta última norma estableix l'olor com a un dels aspectes ambientals de competència municipal sotmesos a autorització ambiental.

2. En l'àmbit de la Diputació de Barcelona, des de l'any 2012, la Gerència de Serveis de Medi Ambient de la corporació ha dut a terme diverses jornades d'introducció o estudis puntuals relacionats amb la contaminació odorífera, però ara, davant la creixent preocupació del Món local, es constata la necessitat d'elaborar un text normatiu en aquest àmbit nou e inexplorat que, des d'una visió local àmplia, contingui els criteris jurídics i tècnics que els permetin afrontar eventuais incidents relacionats amb la contaminació odorífera que esdevinguin en els seus municipis, amb seguretat jurídica tant per als propis consistoris com per a la resta d'operadors jurídics, mitjançant el control d'aquest vector ambiental que és l'olor.

Amb l'ànim de donar resposta a aquesta necessitat, la Diputació de Barcelona, a través de la Gerència de Serveis de Medi Ambient, considera oportú, en ús de la

competència que li és pròpia en virtut de l'article 36.1.b) de la Llei 7/1985, d'1 d'abril, reguladora de les bases de règim local (en endavant LRBRL), redactar una Ordenança tipus que permeti a qualsevol ajuntament dotar-se d'un instrument jurídic, a la par que tècnic, en matèria de control i inspecció de contaminació odorífera i cobrir, així, el buit legislatiu existent en la matèria.

Com és obvi, un instrument normatiu que pretengui habitar en el sistema legal vigent, que proscriu pràcticament qualsevol control previ a les activitats econòmiques i posposa la intervenció de l'administració a posteriori, ha d'evitar la introducció de noves traves administratives i centrar-se en atorgar mitjans de control vàlids als municipis sobre les afectacions per olors que es donin en el seu terme. Aquesta és la línia que segueix l'Ordenança tipus sobre contaminació odorífera, que articula el seu control dintre del regim general d'intervenció de les activitats en base a un vector ambiental més, en aquest cas el d'olors.

3. En l'ordre estrictament normatiu, la tasca d'elaboració del text tipus ha exigít l'observança, tant de la normativa sectorial ambiental, en concret, la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric (modificada per la Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric) i l'esmentada Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats; així com també de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, d'espectacles públics i activitats recreatives i la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

Especial atenció s'ha advertit, en relació a aquesta darrera normativa en l'àmbit de les activitats econòmiques, respecte dels principis d'interdicció dels mètodes d'intervenció amb control previ previst per la Directiva de serveis així com dels principis d'intervenció administrativa mínima per a l'inici de l'activitat econòmica, de no concurrència de règims d'intervenció administrativa prèvia sobre el mateix interès general que es protegeix i d'estandardització dels requisits exigits per les administracions per a iniciar i exercir l'activitat econòmica.

Així mateix, s'han respectat els principis definits a l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i a l'article 6 de la LRBRL en els termes d'eficiència, servei als ciutadans, eficàcia, coordinació, transparència i participació.

La redacció d'aquesta Ordenança tipus ha estat guiada també pels principis de necessitat i eficàcia, donat que es pretén dotar als ajuntaments d'un instrument adequat de control i solució del creixent número d'incidències en matèria de contaminació odorífera que esdevenen en els seus termes municipals. Un instrument que garanteix el respecte al principi bàsic de mínima intervenció en la vida dels ciutadans i restringeix al mínim imprescindible aquelles mesures que puguin delimitar la llibertat per a iniciar i exercir l'activitat econòmica. Igualment han regit l'elaboració d'aquest text el principi de proporcionalitat, per bé que les

mesures previstes són les menys restrictives de drets i les que menys obligacions imposen als ciutadans; el de seguretat jurídica, atès que és un instrument normatiu harmonitzat amb la resta de l'ordenament jurídic; i el d'eficiència, doncs s'ha evitat la imposició de qualsevol càrrega administrativa innecessària.

4. En l'àmbit tècnic, cal destacar que l'Ordenança ha pretès la utilització d'una metodologia en la mesura de l'olor en l'aire ambient que exigeixi, per sobre de tot, l'objectivació necessària dels mesuraments que permeti acreditar de forma fefaent la concurrència dels nivells fixats com a mereixedors de la adopció de mesures correctores o de les sancions pertinents. Però, també, una metodologia que afavoreixi, a nivell de costos i accessibilitat, l'accés per part de les administracions públiques que l'han de posar en pràctica. Aquesta conjugació ha estat laboriosa i molt meditada, no obstant la Gerència de Serveis de Medi Ambient ha optat clarament per l'olfactometria dinàmica de camp.
5. D'altra banda, cal advertir que, si bé en el procediment d'elaboració d'aquesta ordenança tipus, no s'ha dut a terme formalment un període d'informació pública, el cert és que el text que es pretén aprovar ha estat fruit d'un dilatat procés de participació en el què han intervingut la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya; diversos municipis, com ara Lliçà de Valls, Banyoles, Parets del Vallés, Vacarisses, Masquefa, Sant Joan Despí o Castellbisbal; l'Àrea Metropolitana de Barcelona; el Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona; i diverses empreses del sector privat que operen en aquest àmbit, com ara ENQUIOL i STRENGTHS.

Un procés de participació, a la fi, que ha permès enriquir el text que es pretén aprovar amb la incorporació d'algunes de les al·legacions presentades.

El document resultant ha estat sotmès a revisió i validació els darrers mesos per part dels serveis jurídics de la corporació.

6. Com a aspectes generals del text que es presenta, el primer que cal destacar és que projecta la seva regulació tuitiva sobre les zones habitades del terme municipal i estableix amb caràcter general l'obligació de tota la població, ja siguin persones físiques o jurídiques, privades o públiques, d'evitar qualsevol emissió d'olors que generi contaminació odorífera, definida segons criteris tècnics a l'Annex II de l'Ordenança.

Paral·lelament, s'articulen els instruments jurídics i tècnics necessaris inspirats en els principis generals de prevenció, correcció en origen i proporcionalitat, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de la ciutadania, evitant la intrusió d'olors molestes en l'àmbit domiciliari per tal de garantir la intimitat personal i familiar.

I per altra banda, interessa ressaltar que, fent ús de la facultat d'ordenació de la competència en matèria de policia de domini públic en vies urbanes i davant la

manca d'exercici de la potestat legislativa de l'Estat i la Comunitat Autònoma, s'estableix un règim sancionador en el que es tipifiquen una sèrie d'infraccions i es preveuen les corresponents sancions.

7. Com a aspectes ja més concrets del seu contingut, a més del corresponent preàmbul, s'organitza al voltant de tres títols, una disposició addicional, una disposició transitòria, dues disposicions finals i quatre annexos.

El Títol I inclou el seu àmbit d'aplicació, on es destaca de forma expressa que afecta tant a particulars com a activitats econòmiques, les corresponents definicions i la normativa que dota de competència als ajuntaments per aprovar instruments normatius en matèria d'olors.

El Títol II regula els instruments de control, citant el principi bàsic que proscriu la contaminació odorífera; recull els instruments tècnics (Unitats de mesura, Metodologia de mesura i Valors Límit d'immissió d'olors, que enllacen amb l'Annex II); concreta les condicions tècniques que s'han de proveir els ciutadans per evitar la contaminació odorífera, segons si son particulars o si desenvolupen activitats econòmiques; i es regulen les xemeneies.

El Títol III regula amb la major concreció possible, en primer lloc, els principis aplicables al regim d'inspecció; les obligacions de la persona inspeccionada i les facultats dels inspectors; una regulació detallada de l'inici del procediment d'inspecció; les modalitats i la documentació de l'actuació inspectora; la taxa de control d'alliberament de substàncies oloroses. I, en segon lloc, el règim sancionador, incloent unes disposicions generals; la tipificació de les infraccions i les sancions corresponents, així com la seva gradació; les mesures provisionals; les multes coercitives; el procediment sancionador; l'òrgan competent per imposar sancions; i, finalment, les institucions de la caducitat i la prescripció.

La disposició addicional aborda el supòsit de la modificació del procediment de mesurament i avaluació en determinats supòsits.

La disposició transitòria regula el període d'adaptació de les activitats existents a les disposicions de la norma.

Les disposicions finals estableixen, primer, el procediment per modificar els annexos i, segon, l'entrada en vigor de la norma.

L'Annex I fixa l'olfactometria dinàmica de camp com la metodologia de mesura.

L'Annex II determina quins son els valors límit d'immissió d'olors.

L'Annex III estableix la informació necessària per avaluar la potencial incidència olfactiva en l'entorn de les activitats en cada un dels diferents controls que es duguin a terme en virtut del règim d'intervenció corresponent.

I l'Annex IV facilita un model de full mensual de seguiment d'olors.

FONAMENTS DE DRET

1. L'article 36.1.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i l'article 91.2.b) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de regim local de Catalunya, disposen que correspon a les diputacions provincials prestar assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment els que tenen menys capacitat econòmica i de gestió.
2. Així mateix, els articles 84.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i 236.1.a) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, faculden als ens locals per intervenir en l'activitat dels ciutadans mitjançant l'aprovació d'ordenances.
3. De conformitat amb l'apartat 1.4.i) de la Refosa núm. 1/2024 sobre competències i atribucions dels òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, corresponents al mandat 2023-2027, aprovada per Decret núm. 16308/2023, de 19 de desembre de 2023, i publicada en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona el 21 de desembre de 2023.

En virtut de tot això, es proposa l'adopció de la següent

RESOLUCIÓ

Primer. APROVAR el model d'Ordenança reguladora de contaminació odorífera, com a instrument d'assistència jurídica i tècnica als municipis de la demarcació de Barcelona, de la Gerència de Serveis de Medi Ambient, que s'adjunta com Annex de la present resolució.

Segon. PUBLICAR aquesta resolució al *Butlletí Oficial de la Provincial de Barcelona* per donar la deguda publicitat a l'aprovació de l'instrument que s'aprova en virtut de la present resolució.

2024

Model d'Ordenança tipus:

ÍNDEX

Preàmbul	3
Títol I. Àmbit objectiu i marc competencial	6
Article 1. Objecte	6
Article 2. Objectius	6
Article 3. Àmbit d'aplicació	6
Article 4. Definicions	6
Article 5. Marc competencial	8
Títol II. Instruments de control	8
Capítol I. Disposicions generals	8
Article 6. Principis bàsics	8
Article 7. Unitats de mesura	8
Article 8. Metodologia de mesura: olfactometria dinàmica	8
Article 9. Valors límit d'immissió d'olors	8
Capítol II. Activitats i fonts generadores d'olors	9
Article 10. Intervenció administrativa de l'activitat	9
Article 11. Condicions tècniques	9
Article 12. Xemenesies	9
Títol III. Règim d'inspecció i sancionador	10
Capítol I. Règim d'inspecció i control	10
Article 13. Inspecció	10
Article 14. Obligacions de la persona titular de l'activitat	10
Article 15. Facultats dels inspectors municipals per al desenvolupament de les seves competències	10
Article 16. Inici de les actuacions de la inspecció municipal d'activitats	11
Article 17. Modalitats i documentació de l'actuació inspectora	11
Article 18. Taxa	12
Capítol II. Règim sancionador	12
Article 19. Disposicions generals	12
Article 20. Tipificació de les infraccions	12
Article 21. Sancions	13
Article 22. Gradació de les sancions	14
Article 23. Mesures provisionals	14
Article 24. Multes coercitives	15
Article 25. Procediment sancionador	15
Article 26. Òrgan competent	15
Article 27. Prescripció i caducitat	15
Disposició addicional. Adecuacions	15
Disposició transitòria	15

Ordenança reguladora de contaminació odorífera

Disposició derogatòria	16
Disposició final primera. Habilitació per modificar els annexos	16
Disposició final segona. Entrada en vigor	16
Annex I. Metodologia de mesura: olfactometria dinàmica de camp	17
Annex II. Valors límit d'immissió d'olors.	18
Annex III. Informació necessària per avaluar la potencial incidència olfactiva en l'entorn de les activitats	19
Annex IV. Model de full mensual de seguiment d'olors	20

Preàmbul

La Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (Directiva de serveis), determinada a superar tots aquells obstacles legals i administratius que es poguessin considerar un topall, tant de la llibertat d'establiment dels prestadors com de la lliure circulació de serveis, va sembrar la llavor d'un nou paradigma que, amb el transcurs del temps, ha germinat en un marc normatiu, diametralment oposat a l'anterior, regit pel principi d'intervenció mínima en l'activitat econòmica i, en general, en la vida dels particulars.

D'altra banda, l'aprovació de la Directiva 2008/1/CE, del Parlament europeu i del Consell, de 15 de gener, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació, emmarcada en l'estratègia del Consell Europeu de Lisboa de l'any 2000 i amb l'objectiu de compaginar la reducció de càrregues administratives per a les persones que exerceixen activitats econòmiques amb les garanties en la prevenció i el control del medi ambient, va obligar a adequar els règims d'intervenció ambiental. Així, a Catalunya es va aprovar la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Històricament, les immissions d'imponderables han estat regulades pel Dret civil, constret sempre a l'àmbit de les relacions de veïnatge. Posteriorment, dels diversos vectors que ha abordat la normativa ambiental (sorolls, vibracions, olors, abocaments, etc.), l'olor és el que ha tingut el desenvolupament normatiu més tardà. Fins al punt que aquesta tessitura d'orfanat legislativa va provocar la innovació jurisprudencial, impulsada pel Tribunal Europeu de Drets Humans, de tractar les molèsties més greus per olors com una vulneració del dret fonamental a la intimitat personal i familiar i a la inviolabilitat del domicili.

L'olor, que com a impressió que certes emanacions volàtils produeixen en l'òrgan de l'olfacte, pot provocar un tipus de contaminació atmosfèrica que s'immisceix en espais aliens a l'emissor i pertorba la qualitat de vida de les persones. Aquest fet, juntament amb la creixent industrialització de la nostra societat contemporània i la manca de desenvolupament normatiu, ha alimentat l'anhel d'un tractament que abordés la qüestió des de la perspectiva ambiental.

Precisament, Catalunya va ser la primera Comunitat Autònoma en abordar legislativament aquesta petjada que la fervent industrialització ha deixat en la nostra societat, la contaminació odorífera. Tot i que l'Avantprojecte de Llei que endegà l'any 2009 la Generalitat ja havia estat precedit, en l'àmbit local, per la iniciativa de diversos municipis.

Així és, a partir de l'any 2007 diversos ajuntaments van afrontar el repte de regular la contaminació odorífera mitjançant ordenances locals, tot i la manca d'una norma amb rang legal que abordés aquesta problemàtica. Tessitura que, d'altra banda, ha perdurat fins al dia d'avui donat que l'Avantprojecte de Llei contra la contaminació odorífera de la Generalitat de Catalunya no va arribar mai a esdevenir Llei.

Cal advertir, també, que el Tribunal Suprem en la seva Sentència núm. 1194/2008, de 30 de gener, va reconèixer com des d'antic les ordenances municipals han constituït l'únic suport

Ordenança reguladora de contaminació odorífera

normatiu aplicable a la regulació de la contaminació atmosfèrica en les seves diferents manifestacions. Motiu pel qual l'Alt Tribunal sosté que cal que els ens locals compleixin la seva funció constitucional de protecció dels interessos dels seus veïns ocupant el lloc que no arribin a cobrir les altres administracions i fins que aquelles no ho facin, amb respecte a aquesta legislació sectorial ja existent a la qual complementen.

En aquest context normatiu i jurisprudencial, els municipis han seguit aprovant ordenances sense el paraigües d'una Llei que homogeneïtzi el tractament de la metodologia i el règim jurídic d'inspecció i control aplicables.

La legitimitat que ostenten els ens locals per poder fer-ho resideix tant a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol (articles 27 i 84.2.j), com al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 de abril (articles 25.2.b i 26.1.d), així com a la normativa sectorial vigent constituïda per la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric i la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats. En virtut de la legislació esmentada, les entitats locals estan dotats de cobertura jurídica per aprovar instruments normatius en aquest àmbit. En concret, l'article 22.1 d'aquesta última norma estableix l'olor com a un dels aspectes ambientals de competència municipal sotmesos a autorització ambiental.

La present Ordenança projecta la seva regulació tuitiva sobre les zones habitades del terme municipal i estableix amb caràcter general l'obligació de tota la població, ja siguin persones físiques o jurídiques, privades o públiques, d'evitar qualsevol emissió d'olors que generi molèsties al veïnatge.

Així, s'articulen els instruments tècnics i jurídics necessaris, inspirats en els principis generals de prevenció, correcció en origen i proporcionalitat, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de la ciutadania, evitant la intrusió d'olors molestos en l'àmbit domiciliari per tal de garantir la intimitat personal i familiar.

En l'ordre estrictament normatiu, la tasca d'elaboració del text tipus ha exigit l'observança, tant de la normativa sectorial ambiental, en concret, la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric (modificada per la Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric) i l'esmentada Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats; així com també de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, d'espectacles públics i activitats recreatives i la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

Especial atenció s'ha advertit, en relació a la normativa en l'àmbit de les activitats econòmiques, en el respecte dels principis d'interdicció dels mètodes d'intervenció amb control previ previst per la pròpia Directiva de serveis així com dels principis d'intervenció administrativa mínima per a l'inici de l'activitat econòmica, de no concurrència de règims d'intervenció administrativa prèvia sobre el mateix interès general que es protegeix i d'estandardització dels requisits exigits per les administracions per a iniciar i exercir l'activitat econòmica.

Així mateix, s'han observat els principis definits a l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i a l'article 6 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en els termes d'eficiència, servei als ciutadans, eficàcia, coordinació, transparència i participació.

Ordenança reguladora de contaminació odorífera

La redacció d'aquesta Ordenança tipus ha estat guiada també pels principis de necessitat i eficàcia, donat que es pretén dotar als ajuntaments d'un instrument adequat de control i solució del creixent número d'incidències en matèria de contaminació odorífera que esdevenen en els seus termes municipals. Un instrument que garanteix el respecte al principi bàsic de mínima intervenció en la vida dels ciutadans i restringeix al mínim imprescindible aquelles mesures que puguin delimitar la llibertat per a iniciar i exercir l'activitat econòmica. Igualment han regit l'elaboració d'aquest text el principi de proporcionalitat, per bé que les mesures previstes són les menys restrictives de drets i les que menys obligacions imposen als ciutadans; el de seguretat jurídica, atès que és un instrument normatiu harmonitzat amb la resta de l'ordenament jurídic; i el d'eficiència, doncs s'ha evitat la imposició de qualsevol càrrega administrativa innecessària.

En l'àmbit tècnic, cal destacar que l'Ordenança ha pretès la utilització d'una metodologia en la mesura de l'olor en l'aire ambient que exigeixi, per sobre de tot, l'objectivació necessària dels mesuraments que permeti acreditar de forma fefaent la concurrència dels nivells fixats com a mereixedors de l'adopció de mesures correctores o de les sancions pertinents. Però, també, una metodologia que afavoreixi, a nivell de costos i accessibilitat, l'accés per part de les administracions públiques que l'han de posar en pràctica. Aquesta conjugació ha estat laboriosa i molt meditada, no obstant això s'ha optat clarament per l'olfactometria dinàmica de camp.

Finalment, fent ús de la facultat d'ordenació de la competència en matèria de policia de domini públic en vies urbanes i davant la manca d'exercici de la potestat legislativa de l'Estat i la Comunitat Autònoma, s'estableix un règim sancionador en el que es tipifiquen una sèrie d'infraccions i es preveuen les corresponents sancions.

Títol I. Àmbit objectiu i marc competencial

Article 1. Objecte

1. És objecte d'aquesta Ordenança regular les mesures necessàries per prevenir i corregir la contaminació odorífera que afecta a les persones i establir els instruments de control de les activitats i altres focus emissors d'olors, així com els valors límit d'immissió.
2. En queda exclosa l'exposició davant compostos volàtils potencialment tòxics, en ser objecte de la seva regulació específica.

Article 2. Objectius

Els objectius d'aquesta Ordenança són:

- a) Protegir la població de les olors molestes causades per les activitats, infraestructures i el veïnatge.
- b) Evitar la contaminació odorífera en l'àmbit domiciliari de les persones o de les activitats i, en qualsevol cas, minimitzar-ne les molèsties, per garantir la protecció del seu dret a la intimitat.
- c) Assolir un ambient de qualitat en matèria odorífera.

Article 3. Àmbit d'aplicació

Queden sotmeses a aquesta Ordenança les activitats potencialment productores d'olors, tant públiques com privades, així com altres focus emissors d'olors provinents de les relacions de veïnatge, que puguin afectar a zones urbanes residencials i a habitatges situats en zones rurals.

Article 4. Definicions

1. Als efectes d'aquesta Ordenança, s'entén per:
 - a) Activitat: qualsevol acció que, amb ànim de lucre o sense, provoca la creació de béns o la prestació de serveis mitjançant factors productius.
 - b) Titular d'una activitat: persona física o jurídica que, amb ànim de lucre o sense, disposa de títol suficient, segons la normativa vigent, per a l'exercici o l'explotació d'una activitat.
 - c) Olor: propietat organolèptica perceptible per l'òrgan olfactiu quan inspira determinades substàncies volàtils.
 - d) Substància olorosa: una substància que estimula un sistema olfactiu humà, de manera que es percep una olor.
 - e) Unitat d'olor europea (ou_E): és la quantitat de substància o substàncies oloroses que, quan s'evapora en 1 metre cúbic en gas neutre en condicions normals, origina una resposta fisiològica d'un panell (llindar de detecció) equivalent al que origina una Massa d'Olor de Referència Europea (MORE) evaporada en un metre cúbic d'un gas neutre en condicions normals.

Ordenança reguladora de contaminació odorífera

- f) Massa d'Olor de Referència Europea (MORE): el valor de referència acceptat per a la unitat d'olor europea, igual a una massa definida d'un material de referència certificat. Un MORE és equivalent a 123 µg n-butanol (CAS-Nr 71-36-3) evaporat en un metre cúbic de gas neutre dona lloc a una concentració de 0,040 µmol/mol.
- g) Concentració d'olor: el nombre d'unitats d'olor europees (ouE) per metre cúbic en condicions normals.
- h) Contaminació odorífera: Es considera que existeix contaminació odorífera quan, en zones urbanes residencials o en habitatges situats en zones rurals, es superen els valors límit d'immissió, d'acord amb l'Annex II.
- i) Avaluador: persona acreditada i capacitada per efectuar mesures d'olor, d'acord amb l'apartat 2 de l'Annex I.
- j) Olfactometria: mesura de la resposta dels avaluadors a estímuls olfactivus.
- k) Olfactometria dinàmica de camp: la metodologia per determinar in situ la concentració d'olor en l'aire ambient mitjançant l'ús d'un equip portàtil anomenat olfactòmetre dinàmic de camp, que permet efectuar diferents nivells de dilució de l'aire ambient olorós en aire net, ja sigui filtrat o de bombona.
- l) Olfactòmetre dinàmic: un olfactòmetre dinàmic reparteix el flux de mesclures de gasos olorosos i neutres amb un factor de dilució conegut a una sortida comuna.
- m) Llindar de detecció: concentració mínima d'una substància odorífera que produeix una resposta sensorial en els receptors olfactivus en el 50% de la població. La concentració d'olor en el llindar de detecció és per definició 1 uoE/m³.
- n) Llindar individual: llindar de detecció aplicat a un individu.
- o) Mitjana geomètrica: antilogaritme de la mitjana aritmètica dels logaritmes d'un conjunt de valors o $(y_1 * y_2 * \dots * y_n)^{1/n}$.
- p) Millors Tècniques Disponibles: segons la Directiva 2010/75/EU del Parlament Europeu i del Consell de 24 de novembre de 2010 sobre les emissions industrials (prevenció i control integrats de la contaminació), les millors tècniques disponibles són la fase més eficaç i avançada de desenvolupament de les activitats i de llurs modalitats d'explotació, que demostrin la capacitat pràctica de determinades tècniques per constituir la base dels valors límit d'emissió i altres condicions del permís destinades a evitar o, quan no sigui practicable, reduir les emissions i l'impacte en el conjunt del medi ambient. Aquests efectes, s'entén per:
- Tècnica: tecnologia emprada juntament amb la forma en què una instal·lació estigui dissenyada, construïda, mantinguda, explotada i paralitzada.
 - Tècniques disponibles: aquelles tècniques desenvolupades a una escala que en permeti la seva aplicació en el context del sector industrial corresponent, en condicions econòmicament i tècnicament viables, tenint en compte els costos i els beneficis tant si les tècniques s'utilitzen o es produeixen en l'Estat membre corresponent com si no, sempre que el titular pugui tenir-hi accés en condicions raonables.
 - Tècniques millors: les més eficaçes per assolir un alt nivell general de protecció del medi ambient en el seu conjunt.

2. En defecte de previsió expressa, les definicions dels conceptes empleats en aquesta Ordenança són els establerts a la Norma Espanyola UNE-EN 13725 d'octubre de 2022 "Emisiones de fuentes estacionarias. Determinación de la concentración de olor por olfatometría dinámica y tasa de emisión de olor".

Article 5. Marc competencial

1. El marc normatiu que empara la regulació d'aquesta Ordenança queda constituït per:
 - a) L'article 45 de la Constitució espanyola;
 - b) Els articles 27 i 84.2.j) de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya;
 - c) els articles 25.2.b i 26.1.d) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local;
 - d) La Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, modificada per la Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric;
 - e) La Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, particularment els articles 8.2, 22 i 29.5; i
 - f) La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

Títol II. Instruments de control

Capítol I. Disposicions generals

Article 6. Principis bàsics

1. Amb caràcter general, es prohibeix qualsevol emissió d'olors que generi molèsties pel veïnatge, sigui en forma de gasos o de partícules sòlides o líquides.
2. La població ha d'evitar la generació d'olors que pertorbi la qualitat de vida veïnal.

Article 7. Unitats de mesura

La unitat de mesura d'olor considerada en aquesta Ordenança és, d'acord amb la Norma UNE-EN 13725, la unitat d'olor europea (ou_E/m^3). Una ou_E/m^3 per mesclades de substàncies oloroses equival a una massa de 123 μg de n-butanol (compost odorífic de referència) evaporats en 1 m^3 de gas neutre, és a dir, a una concentració de n-butanol de 0,04 $\mu mol/mol$ (40 ppbv).

Article 8. Metodologia de mesura: olfactometria dinàmica

La metodologia per mesurar l'olor en l'aire ambient consistirà en l'olfactometria dinàmica de camp, d'acord amb allò previst a l'Annex I.

Article 9. Valors límit d'immissió d'olors

Els valors de concentració d'olor generats en zones urbanes residencials i en habitatges situats en zones rurals per qualsevol de les activitats o relacions veïnals sotmeses a aquesta Ordenança, no superaran en cap cas els nivells fixats a l'Annex II.

Capítol II. Activitats i fonts generadores d'olors

Article 10. Intervenció administrativa de l'activitat

1. Les persones titulars de les activitats potencialment productores d'olors hauran d'aportar, en la tramitació del règim d'intervenció que en cada cas correspongui, o en els controls periòdics, modificacions o revisions establerts en la normativa aplicable i en la Ordenança municipal reguladora de la intervenció administrativa de les activitats i instal·lacions¹, la informació necessària per avaluar-ne la potencial incidència olfactiva en l'entorn.
2. Aquesta informació haurà de satisfer els requisits mínims previstos a l'Annex III.

Article 11. Condicions tècniques

1. Qualsevol actuació susceptible de produir olors a l'atmosfera haurà de proveir-se dels mitjans de confinament o dels dispositius de captació necessaris per evitar o minimitzar la seva dispersió en l'ambient.
2. Les persones titulars de les activitats susceptibles d'emetre compostos amb component d'olors hauran d'incorporar dispositius d'aspiració i conducció d'aquestes substàncies fins a la sortida a l'atmosfera, així com els destinats a reduir les seves emissions oloroses, d'acord amb les Millors Tècniques Disponibles.

Article 12. Xemeneies

1. Amb caràcter general, els fums, gasos i vapors que provoquin contaminació odorífera han de ser tractats i evacuats, mitjançant xemeneies, per la coberta dels edificis, de conformitat amb la normativa tècnica d'aplicació.
2. Aquestes xemeneies han de complir les següents especificacions tècniques, en defecte de la normativa vigent que resulti d'aplicació:
 - a) La sortida de les xemeneies a l'exterior s'ha d'efectuar per la part superior del propi edifici; i ha de sobrepassar en un radi horitzontal de 5 m al seu entorn: 1 m qualsevol obstacle (shunt de ventilació, traster, etc.), 2 m qualsevol obertura aliena (finestra, balcó, etc.), i 3 m el nivell del terra de les zones de pas (terrasses, estenedors, etc.).
 - b) En el cas que el titular no pugui complir aquestes especificacions, sempre que ho justifiqui documentalment, l'Ajuntament pot autoritzar la sortida dels gasos per la façana o per un altre lloc, sempre que no es provoquin molèsties als veïns i s'adoptin mesures eficaces i perdurables de filtratge dels gasos per eliminar els fums i les olors, amb un manteniment adequat.
3. L'apartat anterior és d'aplicació a les obres de nova construcció i, en edificis existents, quan es realitzin obres d'ampliació, modificació, reforma o rehabilitació.
4. No obstant, de forma excepcional i sempre que quedi justificat mitjançant la presentació del corresponent projecte, quan sigui incompatible introduir les prescripcions de l'apartat 2 en edificis existents, l'Ajuntament podrà exigir que s'adoptin mesures alternatives que siguin tècnicament i econòmicament viables.

¹ Cas que el Municipi en disposi.

Títol III. Règim d'inspecció i sancionador

Capítol I. Règim d'inspecció i control

Article 13. Inspecció

1. Totes les activitats sotmeses a la intervenció municipal regulades en aquesta Ordenança queden subjectes, en qualsevol moment, a l'acció inspectora de l'Ajuntament.
2. L'acció inspectora es pot dur a terme amb independència de les accions específiques de control inicial i periòdic de les activitats, de revisió de les autoritzacions i llicències, i de la funció inspectora regulada per la legislació ambiental sectorial.
3. Per a les activitats de l'Annex II i III de la Llei 20/2009, de prevenció i control ambiental de les activitats en les quals hagi intervingut la Generalitat, o bé a través de l'emissió d'informes vinculants o bé a través de la declaració d'impacte ambiental, en l'acció inspectora acordada per l'Ajuntament, aquest podrà demanar la participació dels tècnics degudament acreditats per la Generalitat.
4. L'actuació de la inspecció municipal, abasta les persones físiques i jurídiques, públiques o privades, dedicades a l'activitat objecte d'inspecció i els subjectes obligats o responsables del compliment de les normes en matèria de les activitats afectades.
5. Amb caràcter general, les actuacions inspectores s'han de practicar seguint els criteris i les indicacions de la planificació i programació general i interna establerta.

Article 14. Obligacions de la persona titular de l'activitat

1. Tota persona ha de prestar l'assistència necessària al personal degudament habilitat d'aquest Ajuntament o d'altres administracions que tinguin encomanada o delegada l'actuació inspectora i facilitar-li el desenvolupament de les seves tasques, en especial pel que fa al mesurament de les emissions oloroses i l'obtenció de la informació necessària.
2. En el supòsit que la persona no permeti l'accés al seu habitatge o a les seves instal·lacions, l'Ajuntament acordarà la seva execució forçosa i, si escau, sol·licitarà autorització judicial.
3. Els resultats de les actuacions inspectores tenen valor probatori, sens perjudici d'altres proves que pugui aportar la persona interessada.

Article 15. Facultats dels inspectors municipals per al desenvolupament de les seves competències

1. El personal que realitza la inspecció ha d'estar degudament habilitat per l'òrgan competent municipal i ho podrà ser, amb caràcter general o bé, singularment per a una actuació concreta.
2. En l'exercici de les seves funcions, els inspectors que exerceixen les tasques inspectores seran considerats agents de l'autoritat i són autoritzats per:
 - a) Accedir, en qualsevol moment i sense avís previ, als habitatges o als establiments de les empreses on es desenvolupa l'activitat i romandre-hi.
 - b) Fer-se acompanyar en les visites d'inspecció pel titular de l'habitatge o pel titular de l'activitat o la persona representant de l'activitat i pel personal expert i tècnic de l'empresa o establiment i el personal oficialment habilitat que ambdós estimin necessari per al millor desenvolupament de la funció inspectora.

- c) Requerir a l'avaluador el mesurament dels nivells d'immissió d'olor a l'entorn de l'habitatge afectat d'acord amb la metodologia establerta a l'article 8.
- d) Practicar qualsevol diligència d'investigació, examen o prova que consideri necessària per comprovar que s'observen correctament les disposicions legals i reglamentàries.
- e) Assistir, amb altres agents de l'autoritat competent, al precinte, al tancament o a la clausura d'instal·lacions i d'activitats (ja sigui parcialment o bé en la seva totalitat).
- f) Requerir tota la informació, sol o davant de testimonis, de la persona titular o del personal de l'empresa que es jutgi necessària amb la intenció d'aclarir els fets objecte de la inspecció.
- g) Accedir i revisar els registres de seguiment existents, d'acord amb l'Annex III.
- h) Aixecar acta, per triplicat, de les actuacions practicades que s'emetrà, sempre i quan sigui possible, davant del titular o representant de l'activitat afectada.
- i) Proposar les mesures de caràcter preventiu o cautelar que estiguin previstes en aquesta Ordenança o en la legislació sectorial que sigui d'aplicació.

Article 16. Inici de les actuacions de la inspecció municipal d'activitats

1. Les actuacions de control i investigació poden iniciar-se per:
 - a) Ordre superior.
 - b) Iniciativa pròpia derivada de la possible existència d'anomalies i incompliments en el funcionament de les activitats.
 - c) Denúncia pública o de part afectada pel funcionament de l'activitat. El denunciant pot utilitzar el model de full mensual de seguiment d'olors de l'Annex IV.
2. En el supòsit en que l'impacte odorífer sobrepassi el terme municipal, els ajuntaments interessats poden requerir la intervenció de l'òrgan competent en matèria ambiental de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb els principis de col·laboració i coordinació administrativa.

Article 17. Modalitats i documentació de l'actuació inspectora

1. L'actuació de la inspecció municipal es desenvoluparà per alguna de les modalitats següents:
 - a) Mitjançant visita als establiments, empreses, instal·lacions o habitatges en els quals es desenvolupin activitats objecte de la present Ordenança, sense necessitat d'avís previ.
 - b) Mitjançant petició d'inspecció formulada per la persona que resulti obligada davant de l'Ajuntament, que haurà d'aportar la documentació que s'assenyali en cada cas, o efectuar els aclariments que siguin necessaris.
 - c) En virtut d'expedient administratiu quan el contingut de la seva actuació permeti iniciar i finalitzar la inspecció.

Les visites d'inspecció les podran realitzar una o més persones vinculades a l'Ajuntament o a una altra Administració i podran perllongar-se durant el temps necessari.

2. En finalitzar la inspecció, s'emetrà l'acta corresponent, signada per tots els tècnics intervinents en les diferents actuacions sectorials, i se'n lliurarà una còpia al titular de

Ordenança reguladora de contaminació odorífera

l'activitat objecte d'inspecció i a cadascuna de les administracions actuants. L'Ajuntament podrà comparèixer en l'expedient sancionador, fent valer la seva condició d'interessat.

3. En el cas que el titular de l'activitat que atengui la inspecció es negui a signar l'acta, el personal que exerceixi la tasca inspectora, farà constar aquesta circumstància, que en tot cas autoritzarà l'acta amb la seva signatura i, en deixarà una còpia a l'establiment, empresa o instal·lació objecte d'inspecció.

Article 18. Taxa

L'actuació municipal de control i inspecció d'alliberament de substàncies oloroses meritarà la corresponent taxa, en els termes que ho prevegi l'Ordenança fiscal municipal.

Capítol II. Règim sancionador

Article 19. Disposicions generals

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i les omissions que contravenen les obligacions d'aquesta Ordenança.
2. Seran responsables de les infraccions administratives i destinataris de les sancions corresponents, les persones físiques i jurídiques que hagin participat en la comissió del fet infractor. La responsabilitat serà solidària quan no es pugui determinar el grau de participació de les diferents persones que han intervingut en la comissió d'una infracció.
3. Les conductes tipificades d'infracció administrativa d'acord amb l'anterior apartat 1, també poden ser sancionades en aplicació d'altres normes sectorials, llevat que s'aprecii identitat de subjectes, fets i fonaments. En aquest darrer cas, s'haurà d'aplicar el règim que sancioni amb més gravetat la conducta infractora.
4. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus de conformitat amb la tipificació que n'estableix l'article 20.
5. Quan de la comissió d'una infracció se'n derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'imposarà únicament la sanció més elevada de totes les que siguin susceptibles d'aplicació.

Article 20. Tipificació de les infraccions

1. Són infraccions administratives lleus:
 - a) Incórrer en demora no justificada en l'aportació de documents requerits per l'Ajuntament.
 - b) Incórrer en qualsevol altra acció u omissió que infringeixi les determinacions d'aquesta Ordenança i que no sigui qualificada d'infracció molt greu o greu.
2. Són infraccions administratives greus:
 - a) Reincidir en faltes lleus.
 - b) La resistència o la demora injustificada en la implantació de les mesures correctores que resultin de la activitat inspectora.
 - c) Excedir el termini atorgat per implantar les mesures correctores requerides.

Ordenança reguladora de contaminació odorífera

- d) Incomplir les condicions tècniques exigibles sobre xemeneies i conductes a la activitat o instal·lació de que es tracti.
 - e) No disposar de conductes d'evacuació de gasos odorífers que assegurin el mínim impacte de l'emissió en l'entorn.
 - a) No confinar i/o vehicular les emissions dels diferents punts generadors de productes odorífers cap a sistemes de reducció de les emissions, quan sigui preceptiu.
 - b) No posar en funcionament el sistema d'extracció mentre s'exerceix l'activitat generadora d'olors.
 - f) Subministrar informació inexacta o incompleta.
 - g) No portar el registre d'operacions potencialment generadores d'olors, si escau.
3. Són infraccions administratives molt greus:
- a) La reincidència en la comissió de faltes greus.
 - b) L'incompliment reiterat dels requeriments específics que es formulin.
 - c) Superar els límits d'immissió establert en aquesta Ordenança.
 - d) Impedir, retardar o obstaculitzar els actes d'inspecció i control ordenats per l'autoritat competent.
 - e) Posar en funcionament focus emissors quan se n'hagi ordenat el precintament o la clausura.
 - f) Subministrar informació o documentació falsa.
 - g) Falsejar la documentació aportada en el procediment d'intervenció administrativa de l'activitat.
 - h) Ocultar o alterar dades aportades als expedients administratius per a l'autorització de l'activitat.
 - i) Falsejar el registre de les operacions potencialment generadores d'olors, quan aquest sigui preceptiu.

Article 21. Sancions

1. Les infraccions administratives determinades per aquesta Ordenança poden ser sancionades amb multa pels següents imports:
 - a) Infraccions molt greus: de 1.501 a 3.000 euros.
 - b) Infraccions greus: de 751 a 1.500 euros.
 - c) Infraccions lleus: de 1 a 750 euros.
2. Si la quantia de la multa és inferior al benefici obtingut per haver comès la infracció, s'ha d'augmentar la sanció, com a mínim, fins al doble de l'import pel qual s'ha beneficiat l'infractor.
3. La comissió d'infraccions greus o molt greus pot implicar, a més de la sanció pecuniària que correspongui, la suspensió, definitiva o temporal, de l'activitat. La suspensió temporal, en cas d'infraccions greus, pot ésser de fins a sis mesos, i, en el cas de les molt greus, pot ésser per a un temps no inferior a sis mesos ni superior a dos anys.

4. Sens perjudici de la sanció que s'imposi, la persona que comet una infracció està obligada a reposar o a restaurar les coses a l'estat anterior a la infracció comesa, i també, si escau, a abonar la indemnització corresponent pels danys i els perjudicis causats de conformitat amb la legislació de responsabilitat ambiental. La indemnització pels danys i els perjudicis causats a les administracions públiques s'ha de determinar i recaptar per via administrativa.
5. Quan la persona infractora no compleixi l'obligació de reposar o restaurar l'estat anterior, l'Ajuntament pot acordar imposar multes coercitives la quantia de les quals no pot superar un terç de la multa estipulada per al tipus d'infracció comesa, d'acord amb les limitacions previstes a l'article 24 d'aquesta Ordenança pel que fa la seva quantia.

Article 22. Gradació de les sancions

1. En la imposició de les sancions s'ha d'adequar la gravetat del fet constitutiu de la infracció amb la sanció aplicada. Per graduar la sanció, s'han de tenir en compte, d'una manera especial, els aspectes següents:
 - a) L'existència d'intencionalitat o de reiteració.
 - b) La naturalesa dels perjudicis causats al medi ambient o a la salut de les persones.
 - c) La reincidència per haver comès, en el termini de dos anys, més d'una infracció tipificada en aquesta Ordenança, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.
 - d) El benefici obtingut per haver comès la infracció.
 - e) El grau de participació en el fet per un títol diferent que el d'autor o autora.
 - f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
 - g) L'alteració social causada per la infracció.
 - h) L'efecte que la infracció produeix sobre la convivència de les persones en els casos de relacions de veïnatge.
 - i) La mesura en la que el valor límit d'immissió hagi estat superat, o les diferències entre les dades facilitades i les dades reals.

Article 23. Mesures provisionals

1. Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador, si es constata el risc d'una afectació greu per al medi ambient, la seguretat o la salut de les persones, l'Ajuntament, als efectes d'assegurar l'eficàcia de la resolució final del procediment, pot acordar, entre d'altres, algunes de les mesures provisionals següents:
 - a) Mesures de correcció, seguretat o control per impedir la continuïtat en la producció del risc o del dany.
 - b) Precinte d'aparells o equips.
 - c) Clausura temporal, parcial o total de les instal·lacions.
 - d) Aturada de les instal·lacions.
2. En casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, les mesures provisionals abans esmentades poden ser acordades abans que s'iniciï el procediment administratiu sancionador, d'acord amb l'article 56 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i l'article 105 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Article 24. Multes coercitives

L'Ajuntament, per aconseguir el compliment dels actes dictats en aplicació d'aquesta Ordenança sempre que es tracti d'activitats sotmeses a llicència o comunicació prèvia ambiental, a més dels altres mitjans d'execució forçosa legalment establerts, podrà imposar multes coercitives amb una quantia màxima de 600 euros i amb un màxim de tres multes consecutives.

Article 25. Procediment sancionador

1. Les sancions establertes en la present disposició general s'imposaran, quan escaigui, d'acord amb les determinacions del títol IV de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú i del títol VIII de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic de les administracions públiques de Catalunya i normativa concordant d'aplicació.
2. Sens perjudici d'això, prèviament a la incoació de l'expedient sancionador, l'òrgan competent podrà obrir un període d'informació o actuacions prèvies per determinar els fets susceptibles de motivar-ne la incoació, la identificació de la persona o persones que pogueren resultar responsables i les circumstàncies rellevants del cas concret, d'acord amb l'article 55 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú.

Article 26. Òrgan competent

La competència per a la imposició de sancions per infraccions de les normes establertes en aquesta Ordenança correspon a l'alcalde o a l'alcaldesa.

Article 27. Prescripció i caducitat

1. La prescripció de les infraccions i sancions regulades a la present Ordenança es regirà per allò que disposa l'article 30 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. A efectes del còmput del termini de prescripció, aquest es considera iniciat a partir de la data de comissió de la infracció.
2. Es produeix la caducitat del procediment sancionador, amb l'arxiu de les actuacions, en els supòsits previstos a l'article 117 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, sens perjudici, si escau, d'exigir a l'infractor la reposició de la situació per ell alterada al seu estat original, així com la indemnització dels danys i perjudicis causats, que podran ser determinats per l'òrgan competent, cas en el qual es comunicarà a l'infractor perquè procedeixi a la seva satisfacció.

Disposició addicional. Adequacions

El procediment de mesurament i avaluació establert en aquesta Ordenança pot ser modificat, a partir d'una proposta aprovada pel ple municipal, quan ho exigeixin els avanços tecnològics o l'aprovació de noves mesures al respecte.

Disposició transitòria

Les activitats existents tenen un període d'adaptació de un any, a comptar des de la entrada en vigor de la norma, per complir els valors límits d'immissió establerts.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions municipals d'igual o inferior rang que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el contingut d'aquesta Ordenança.

Disposició final primera. Habilitació per modificar els annexos

1. Els annexos d'aquesta Ordenança poden ser modificats per decret de l'alcalde o l'alcaldesa, quan l'evolució dels coneixements tècnics n'exigeixi una variació.
2. Sense perjudici de l'aplicació, si escau, de l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, el procediment de modificació dels annexos ha de ser objecte d'aprovació inicial, d'informació pública per un període mínim de trenta dies, d'aprovació definitiva i de publicació al «Butlletí Oficial de la Província de Barcelona», d'acord amb l'article 16 de la Llei estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació ambiental, de participació pública, pel que fa a la participació del públic en l'elaboració de disposicions de caràcter general relacionats amb el medi ambient. Si durant el període d'informació pública, no es formulen al·legacions ni suggeriments, l'acord d'aprovació inicial esdevindrà automàticament definitiu.
3. Un cop aprovat definitivament el decret d'Alcaldia, s'ha de donar compte immediat al Ple de l'Ajuntament.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Ordenança entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de la Província de Barcelona».

Annex I. Metodologia de mesura: olfactometria dinàmica de camp

1. Consisteix en la metodologia per determinar *in situ* la concentració d'olor en l'aire ambient mitjançant l'ús d'un equip portàtil anomenat olfactòmetre dinàmic de camp, que permet efectuar diferents nivells de dilució de l'aire ambient olorós en aire net, ja sigui filtrat o de bombona. L'avaluador olora diferents relacions de volums fins al llindar de detecció (D/T); és dir, la proporció màxima d'aire net respecte de l'aire olorós que permet a l'avaluador percebre l'olor. Aquesta relació de volums corregida per la sensibilitat de l'avaluador al n-butanol (llindar individual) indica la concentració d'olor existent en ouE/m^3 .
2. Per poder acreditar els avaluadors la mitjana geomètrica de les estimacions del llindar individual expressades en unitats de concentració massica del gas de referència ha d'estar, d'acord amb la norma UNE-EN 13725, entre 0,5 i 2 vegades el valor de referència per l'n-butanol ($123 \mu g/m^3 \equiv 40 \text{ ppb}_v$), és dir, entre 20 i 80 ppb_v d'n-butanol. També cal que, d'acord amb la citada norma, l'antilogaritme de la desviació típica calculada a partir dels logaritmes de les estimacions del llindar individual, expressat en unitats de concentració massica del gas de referència, sigui inferior a 2,3.
3. Per cada amidament del nivell d'olor en un punt determinat es realitzaran, com a mínim, 6 mesures puntuals de camp, distribuïdes uniformement durant un període de 30 minuts.
4. El valor mitjà d'olor d'un període de temps es calcula mitjançant la mitjana geomètrica dels valors puntuals obtinguts, sempre que aquests valors puntuals es trobin distribuïts uniformement dins el període de temps considerat. Per efectuar aquest càlcul, els valors puntuals D/T obtinguts inferiors al llindar de detecció de l'olfactòmetre dinàmic de camp es consideraran igual a 1 D/T.
5. En cas que en un mateix punt d'immissió d'olors mesurin simultàniament dos o més avaluadors, el valor global considerat en aquell punt és la mitjana geomètrica dels valors mitjans d'olor individuals obtinguts durant el període de temps considerat.
6. Quan es descongui la font principal de les olors, per mirar de determinar el seu origen, es poden efectuar mesures de camp a l'entorn del presumpte focus d'olor emissor, en les condicions d'estabilitat atmosfèrica i vent com les establertes a la norma UNE-EN 16841-2.
7. En els informes dels amidaments dels nivells d'olor s'ha d'indicar: el punt de mesura, la data, l'hora, la velocitat i la direcció del vent, el valor puntual D/T, la concentració en ouE/m^3 , el tipus d'olor, el nom de l'avaluador qualificat, i, si es coneix, la procedència. Per a qualsevol altre aspecte tècnic no contemplat en aquesta Ordenança cal prendre de referència les normes tècniques vigents, i en tot cas, en els informes resultants de les mesures de camp s'han de justificar tots els criteris emprats.

Annex II. Valors límit d'immissió d'olors.

1. En zones urbanes residencials es superen els valors límit d'immissió quan una emissió olorosa genera una immissió superior als $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ de mitjana durant 30 minuts seguits en dos dies diferents al llarg d'un període de 7 dies consecutius, o bé genera una immissió superior als $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ de mitjana durant 30 minuts seguits en 4 dies diferents al llarg d'un període de 30 dies consecutius.
2. En habitatges situats en zones rurals es superen els valors límit d'immissió quan una emissió olorosa genera una immissió superior als $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ de mitjana durant 60 minuts seguits en dos dies diferents al llarg d'un període de 7 dies consecutius, o bé genera una immissió superior als $5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ de mitjana durant 60 minuts seguits en 4 dies diferents al llarg d'un període de 30 dies consecutius.

Annex III. Informació necessària per avaluar la potencial incidència olfactiva en l'entorn de les activitats

Aquesta informació, com a mínim, ha de contenir els elements següents:

- a) La identificació de tots els focus, activitats puntuals i processos de producció que puguin causar impactes per olor més enllà del límit de les instal·lacions.
- b) Detall de les mesures correctores aplicades i quantificació de les emissions actuals d'olor. Estudi per quantificar les immissions a l'entorn de l'activitat.
- c) Definició dels procediments establerts per respondre a les queixes referents a les emissions oloroses.
- d) Identificació dels punts de control en l'entorn de l'activitat i de la freqüència de seguiment de les olors, i registre dels resultats obtinguts.
- e) Registre d'episodis d'emissions d'olors durant el desenvolupament de l'activitat.

Annex IV. Model de full mensual de seguiment d'olors

FULL MENSUAL DE SEGUIMENT D'OLORS

Mes:		Any:	
------	--	------	--

Adreça:

--

Dia	Nivells mitjans d'olors per franja horària (*)							
	0 - 3 h	3 - 6 h	6 - 9 h	9 - 12 h	12 - 15 h	15 - 18 h	18 - 21 h	21 - 24 h
1	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
2	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
4	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
5	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
6	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
7	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
8	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
9	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
10	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
11	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
12	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
13	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
14	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
15	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
16	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
17	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
18	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
19	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
20	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
21	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
22	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
23	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
24	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
25	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
26	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
27	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
28	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
29	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
30	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
31	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3

(*) *Encerclar, si es coneix, el nivell mitjà d'olor per franja horària:*

1: Cap olor; 2: Olor notable; 3: Olor molt forta

Observacions (tipus d'olor, freqüència i durada dels episodis d'olor, origen, etc.):

--

“

Metadades del document

Núm. expedient	2024/0004531
Tipus documental	Anunci de Publicacions Oficials
Títol	Aprovar el model d'Ordenança reguladora de contaminació odorífera, com a instrument d'assistència jurídica i tècnica als municipis de la demarcació de Barcelona (Exp. Núm. 2024/0004531).
Codi classificació	A0502 - Ordenances

Signatures

Signatari		Acte	Data acte
Isidra Guardiola Salinas (TCAT)	Secretaria Delegada	Signa	25/04/2024 18:26